

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opvscvla Spiritvalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae
Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De
Sacrificio Missae. VI. De Discretionem Spirituum ... Operum Eminentiss.
Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 23. Tam propria quàm aliena mala aequanimiter ferenda

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

re superior est, nihil patitur. Non manus quæ tela vibrat vulnus facit, sed corpus quod patitur: nam si quis corpus adamantinum haberet, licet innumeris undique telis percuteretur, nullo vulnere affici posset: ita injuriæ, oblocutiones & alia mala non à petulantium, & improborum insania lædendi vim habent, sed à patientis imbecillitate. Beatus est, qui vitam suam ita disposuit, ut de illo quidpiam sinistri ne fingi quidem possit, pugnante meriti magnitudine adversus malignantium obreptationes. Quod si hoc assequi non valemus, hanc saltem diligentiam vitæ nostræ adhibere par est, ut nemo in nobis detrahendi occasionem inveniat; alioquin frustra detractoribus irascimur si nos illis detrahendi materiam suppeditamus. Si verò nobis cuncta sollicitè ad honestatem providentibus, illi nihilominus insaniunt, consolari nos debet Redemptoris nostri semper memoranda sententia: *Beati estis, cum dixerint omne malum adversum vos mentientes. Matth. 5. 11.* Sentiant de nobis homines & dicant quicquid libet, beati erimus si nostra nos conscientia apud Deum non accuset. Fallaces & mutabiles sunt hominum opiniones, vana judicia, quæ nec prosunt nobis, nec obfunt: *Si hominibus placerem*, inquit Apostolus, *Christi servus non essem. Gal. 1. 10.* Sed nec fieri quidem potest ut quis omnibus placeat: nam velle suum cuique est, trahitque omnes diversa, & unumquemque sua voluptas, & qui ab uno laudatur, ab aliis deridetur. Quidam Philosophus dicenti sibi: Omnes te derident, respondit; at ego non derideor. Illos siquidem irrideri non posse judicabat, qui derisionibus non perturbantur.

§. XXIII. *Tam propria, quàm aliena mala
equanimiter ferenda.*

Optimum remedium est in omni afflictione & adversitate à præsentī angustia mentem avertere, & ad Deum convertere: nostra quippe natura angorem suum conspiciere nequit sine affectu miserationis erga seipsam.

Tum quia omnis cruciatus & ægritudo animi ex eo provenit, quòd rem quam amamus amittere timemus: efficacissimum omnium malorum alexipharmacum est illud solummodò bonum amare, quod nulli subest mutationi, nec ab ulla creata potentia auferri potest, aut impediri. Ab aliquo autem verbo, vel facto læsi, linguam omnino continere debemus, ne in verba erumpat animi commotionem indicantia: sicut enim languentis stomachi est non posse cibum duriorem concoquere, ita animi pusilli est aspera verba ferre non posse. Dicebat quidam vir sanctus se nullam unquam habuisse adeò gravem afflictionem, quàm tacendo non vicerit, nam quicquid sit quod cruciat, spretum exolefcit: si verò irascimur acceptâ injuriâ, ea nos dignos fuisse testamur. Dignus est contemni, qui de contemptu dolet. Non tamen sufficit dolorem intus premere, & tacere, sed intus etiam se arguere oportet, & omni abjectione dignum æstimare. Etenim vir sapiens, qui se attentius circumspicit, non considerat quid patiatur, sed quàm multa dignus sit pati propter peccata, quibus Deum offendit. Alios autem non judicat, ne seipsum damnet, memor Apostoli dicentis: *In quo judicas alterum te ipsum condemnas, eadem enim agis, quæ judicas. Rom. 1. 2.* Neque offenditur ob exiguum proximi debitum ipse debitor decem millium talentorum. Insanus est, qui suo graviore morbo, impatientiâ scilicet & superbiâ, alienum curare nititur. *Tu quis es, inquit Apostolus, qui judicas alienum servum? Domino suo stat, aut cadit. Rom. 14. 4.* Aut quomodò potes dicere fratri tuo, ut in Evangelio legimus, *Sine ejiciam festucam de oculo tuo, ipse in oculo tuo trabem non videns? Luc. 6. 42.* Solius est aliena delicta judicare, cujus est ea justè punire, aut misericorditer curare. Ad nos autem spectat, ea, si possumus, corrigere & impedire; alioquin patienter ferre; nam si vitium displicet, illud priùs in nobis emendandum est, quàm in aliis. Qualis Deus erga nos est, patiens scilicet, & misericors, tales nos aliis exhibere debemus.